

Hardy Bennis

Mysteriet om menneskets INDIVIDUALISERING

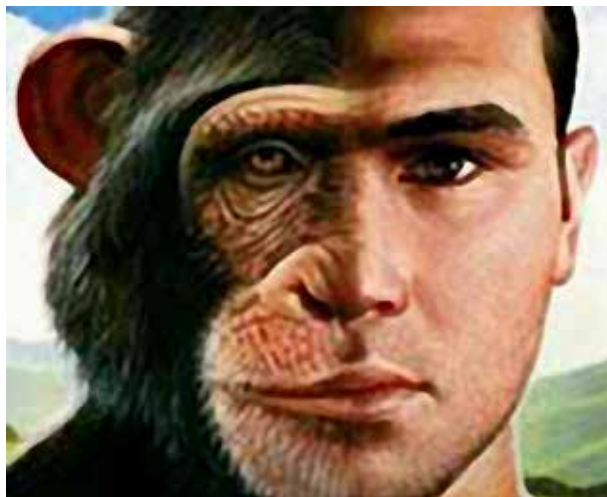


VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Mysteriet om menneskets **INDIVIDUALISERING**

Hardy Bennis



VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Mysteriet om menneskets **INDIVIDUALISERING**

Af Hardy Bennis



Virkninger, der har en årsag

En af åndsvidenskabens vigtigste opgaver er at udforske menneskets oprindelse. Kun derved kan man få en idé om, hvor det enkelte menneske er på vej hen, og dermed også i hvilken retning menneskeheden bevæger sig. Hvis man iagttager de åndelige, økonomiske og politiske tendenser i nutiden, er det bekymrende, at egoismen stadig er overvældende stor. Og det samme gælder uvidenheden om livets essentielle spørgsmål – f.eks. om liv og bevidsthed, død og efterliv, mål og mening med livet, seksualitet og ikke mindst den dybere årsag til de grusomheder, der finder sted overalt på Jorden. Menneskeheden konfronteres med mafiatyranni, narkokriminalitet, økonomisk grådighed, udnyttelse og undertrykkelse, manglende frihed for store befolkningsgrupper – især kvinderne. Selvmordsbombere dræber samvittighedsløst mennesker med en anden trosretning. Magthavere sætter militæret ind imod deres egen civilbefolkning – osv. Spørgsmålet er derfor: Hvorfor er der så mange og så voldsomme grusomheder overalt? Hvorfor skal så mange mennesker udsættes for så store lidelser? Hvorfor er mennesker ikke i stand til at vise kærlighed og barmhjertighed mod deres medmennesker?



Newtons lov om årsag og virkning

Fra åndsvidenskaben ved man, at en af de vigtigste naturlove er loven om årsag og virkning, som også kaldes karmaloven. Når man går lidt tilbage i tiden, er det indlysende, at de to store verdenskrige – og alle de efterfølgende mindre krige, der har hærget verden de seneste 60-70 år – har skabt og stadig skaber alvorlig karma for store dele af verdens befolkning. For slet ikke at nævne fortidens utallige uforsonlige og fanatiske religiøse krige og forfølgelser. Men i overensstemmelse med loven om årsag og virkning, *må* der uundgåeligt ligge en dybere årsag bag dette store og komplekse spørgsmål. Ellers ville menneskeheden ikke fortsat kæmpe med disse fundamentale problemer.

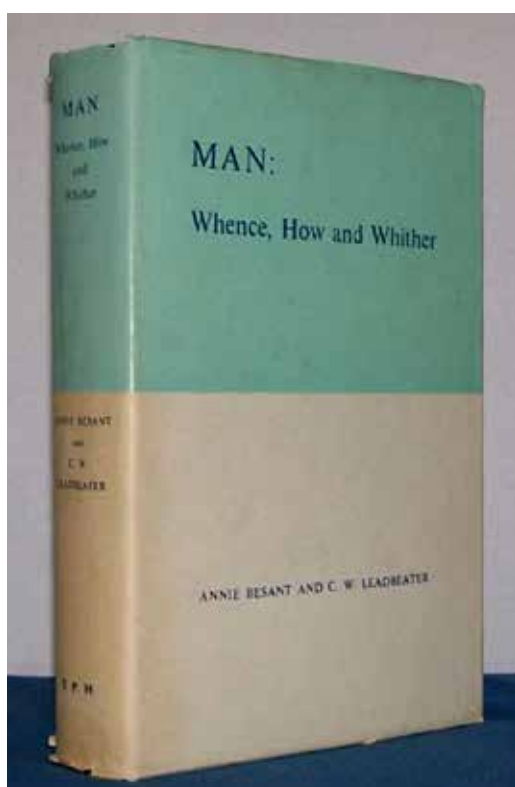


Individualiseringsprocessen

Hvis man vil forstå af årsagerne til problematikken, kræver det et meget stort perspektiv. Derfor er det tanken at gå meget langt tilbage i tiden for at se på den proces, der skabte mennesket – dvs. overgangen fra dyreriget til menneskeriget. I åndsvidenskaben kaldes den *individualiseringsprocessen*.



Individualiseringsprocessen har to hovedlinjer: Her på planeten Jorden gik mennesket fra dyrestadiet til menneskestadiet i kraft af et veludviklet instinkt og en indgriben fra store interplanetariske skabninger. Det skete for ca. 18½ millioner år siden. Det var begyndelsen på den proces, der kaldes individualiseringen. Reinkarnationsloven er en naturlov, der gælder for alt i Universet – også for planeter – og den anden linje forgik på planeten Jordens tidligere inkarnation. Den biologiske udvikling skete dengang på en planet, som i dag er Månen. Månen er derfor et planetarisk lig. Men åndsvidenskaben oplyser, at engang i en meget fjern fortid var Jordens nuværende Måne hjemsted for bl.a. *dyreevolutionen*. En del af nutidens mennesker havde en fortid som dyr i det dyrerige, der udviklede sig på Månen, og store grupper gennemgik allerede dengang individualiseringsprocessen – dvs. at de brød ud fra dyrebvidsthedens gruppesjæl og fik en individuel sjæl. De blev mennesker – ganske vidst meget primitive men ikke desto mindre *mennesker*.



Et forskningsprojekt

De to åndsvidenskabelige forskere – Annie Besant og Charles Webster Leadbeater – besluttede at bruge deres højt udviklede clairvoyante evner til at udforske menneskehedens fjerneste fortid. I dette forskningsarbejde havde de bl.a. tæt kontakt til mestrene. Udgangspunktet var deres egen og nogle af deres venners og kollegers fortid. I den varme sommertid i det teosofiske hovedkvarter i Adyar i Indien besluttede de at lukke sig inde fem aftener om ugen, for at få den nødvendige ro til det krævende projekt. Projektets iagttagelser og konklusioner blev ført til protokols af deres medarbejdere. Det blev til en bog med titlen: *Man, Whence, How and Whither*. Senere blev den oversat til norsk: *Mennesket: Hvorfra, Hvorledes og Hvorhen*.

I åndsvidenskabelige kredse blev bogen et kontroversielt værk, bl.a. fordi forfatterens venner og flere af mestrene nævnes i beskri-

velserne. I sin research til bogen forsøgte C.W. Leadbeater at tidsfæste den næstsidste af de store naturkatastrofer på Atlantis. En dag, da han var sammen med sin mester Kuthumi, sagde mesteren, at han var opmærksom på C.W. Leadbeaters problem, og at han ville hjælpe ham. Sammen tog de til de underjordiske arkiver, som Kuthumi bestyrer på Hierarkiets vegne, og her fandt han den ønskede dato til C.W. Leadbeater. Herefter gav Kuthumi en detaljeret redegørelse for den atlantiske rodraces forgreninger og folkevandringer. C.W. Leadbeater, der havde fotografisk hukommelse, nedskrev materialet da han kom hjem og indarbejdede det i forskningen og dermed i bogen.



Månekæden og dens katastrofale afslutning

I den åndsvidenskabelige litteratur – især i *Den Hemmelige Lære* af H.P. Blavatsky og senere i Alice A. Baileys litteratur – er der givet flere kosmologiske informationer om tidligere udviklingsperioder på planeter, der har været hjemsted for evolutionsbølger af de tre elementariger og af mineral-, plante-, dyre- og menneskeriget. Det er vanskeligt og næsten science fiction-agtigt stof, men det giver alligevel en forklaring på den ufatteligt lange udviklingsvej, som menneskeheden har gennemgået. Det er sket på planeter i det nuværende solsystem – planeter, som nu kun kendes som ekstremt varme eller ekstremt kolde planeter. Eller de befinder sig på de æteriske, astrale eller mentale eksistensplaner. I den nuværende udviklingsperiode befinder Jordan sig i en fysisk tilstand, der gør det muligt at udvikle det nuværende mineral-, plante-, dyre- og menneskerige. Er man interesseret i mere detaljeret viden om de forskellige kæder, runder og planeter, kan det anbefales at læse *The Solar System* af Arthur E. Powell, *Den Hemmelige Lære* af H.P. Blavatsky, *Kosmisk Ild* af Alice A. Bailey, og det omtalte værk *Mennesket: Hvorfra, Hvorledes og Hvorhen*.

Den tibetanske mester Djwhal Khul giver informationer om den katastrofe, der afbrød evolutionsprocessen på Månen:

"Jordens seksuelle elendighed har sin oprindelse i Månens fiasko. Månens udvikling blev standset brat ved Sollogos' berettigede indgreb. Hemmeligheden bag lidelserne i Jordkæden, som gør den fortjent til betegnelsen lidelsens sfære, og mysteriet omkring Den Tavse Vogters lange og lidelsesfulde vagt, har sin oprindelse i de begivenheder, der bragte Månekæden til en frygtelig afslutning.

Den sorg og smerte, som findes på Jorden, findes ikke i samme udstrækning i noget andet planetsystem. Misbruget af et bestemt centers vibration, og perverteringen eller fordrejningen af kraft til forkerte formål, der ikke var i overensstemmelse med evolutionen, forklarer en stor del af Månemysteriet ... Oprindelsen til den strid mellem mørkets herrer og lysets broderskab, der i atlantiske dage og den nuværende rodrace havde frit spillerum, kan føres tilbage til Månekæden."

Alice A. Bailey: *Kosmisk Ild*, s. 405-406



Månens bjerge er ældre end Jordens

Den planet, der var Jordens tidligere inkarnation, er den nuværende Måne, men dengang var både størrelse og udseende anderledes. Livsenergiene har forladt Månen. Månen er et planetarisk lig, der har en skadelig udstråling, som også påvirkede astronauterne, da de var på Månen. De var ikke de samme, da de vendte tilbage fra Månen efter Apollo-rumfarten.

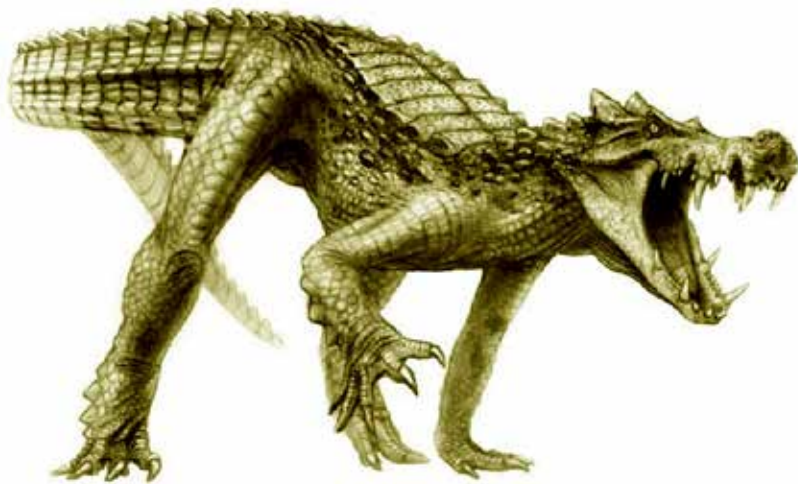
Astronomerne mener, at Månen er skabt af materiale, der er slynget ud fra Jorden, da Jorden blev skabt. Men astronauterne havde materiale fra klipperne på Månen med tilbage til Jorden, og til forskernes store overraskelse viste analyserne, at Månens klippemateriale er ældre end Jordens. Det bekræfter åndsvidenskabens påstand om, at Månen er ældre end Jorden. Alligevel ignorerer naturvidenskaben bevismaterialet og fastholder den oprindelige teori.



Annie Besant og C.W. Leadbeater ønskede bl.a. at udforske Månekædens evolutionscyklus:

"De beskriver detaljeret livet på Månekæden, hvor de selv var dyr:

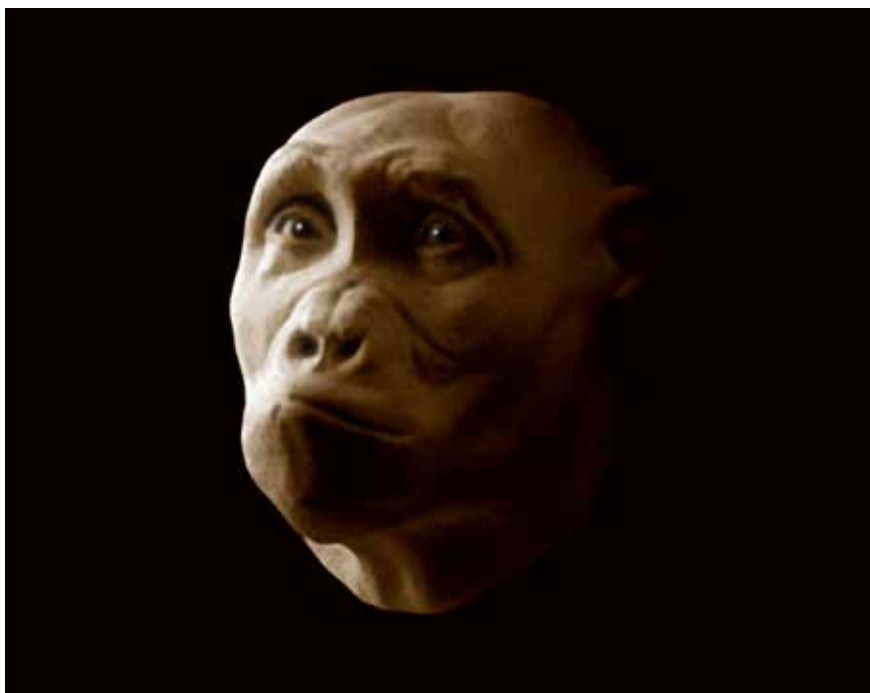
Forestil dig en hytte, hvor der bor en "månemand", hans kone og børn. Der lever et antal abelignende skabninger rundt om hytten. De er hengivne som trofaste hunde over for deres herre. Deres astrale og mentale legemer er vokset under påvirkningen af deres herrers omsorg og intelligens, på samme måde som nutidens husdyr udvikler sig under påvirkning af nutidsmennesket.



En nat opstår der uro. Hytten omringes af vilde mennesker, som ledsages af deres frygtindgydende og stærke husdyr. Det er krokodillelignende dyr, der ligner øgler med pels. Hyttens trofaste husdyr kæmper en fortvivlet kamp for at forsvare deres herre. Mennesket i hytten kommer ud og driver angriberne væk, for han har våben som de ikke har, men i kampens hede sniger en af øglerne sig ind og bortfører et af børnene. Det ser en af husets abedyr, og efter en blodig kamp dræbes øglen, hvorefter angriberne flygter i alle retninger.



Den modige, men dødeligt sårede abe, åbner sine øjne i hengivenhed for sin herre. Og idet den dør, nedkalder den en voldsom kraft fra ånden (monaden) – og i dødsøjeblikket bliver den menneske (den individualiserer).



Det er et eksempel på den ene af de tre individualiseringsmetoder:

Vibrationerne fra en selvopofrende handling når op til ånden (monaden) og nedkalder vilje. Kærlighed og hengivenhed når op og nedkalder visdom. Instinkt nedkalder intelligens fra ånden. Det var individualiseringens tre rigtige veje på Månekæden”.

De forkerte veje til individualisering

Men der skal også fokuseres på de forkerte veje til individualisering på Månekæden – veje, der medførte en fejlagtig udvikling, som resulterede i sorg og lidelse. En af de forkerte veje beskrives i bogen:

”Blandt de mere udviklede dyr, som er kommet så langt som til 5. runde, er der en gruppe, som individualiserer i kraft af forfængelighed. De efterligner deres mennesker, og de er i besiddelse af stor indbildningskraft og evne til at efterligne. De leger mennesker, ligesom børn leger voksne. De driver deres evne til at efterligne til yderligheder, men de har ingen beundring eller kærlighed for nogen, som står højere end dem selv. De er ikke i stand til at omdanne dyriske lidenskaber til menneskelige følelser, og derfor kan de ikke skabe grundlaget for harmonisk vækst af den følelsesmæssige og intelligente natur. De interesserer sig kun for sig selv. De har nok i sig selv. De tænker kun på sig selv uden ønske om at slutte sig sammen med andre for at nå et fælles mål.



Andre dyr individualiserer i kraft af deres beundring for de mennesker, de kommer i kontakt med. Ikke fordi de ønsker at overgå andre dyr, men fordi de ser, at mennesker står højere, og de ønsker at blive ligesom dem. De elsker dem egentlig ikke. De har ikke lyst til at tjene dem, men har stor lyst til at lære af dem, og de adlyder dem villigt, fordi de beundrer dem som højere og mere udviklede væsener. De er oplært af deres ejere til at udføre kunster og småtjenester, og på den måde får de en følelse af, at de samarbejder med dem. Det tager de med sig ind i efterlivet mellem død og fødsel, og det er en stor fordel for deres fremtidige udvikling.



Hos andre dyr tager udviklingen en højst uheldig retning, for de får deres åndsevner stimuleret gennem frygt. Dyr, som ejes af primitive mennesker, og jages af dem, sådan at de på den måde kan skaffe sig føde, og som ofte behandles grusomt, kan nå individualisering gennem forsøgene på at undgå grusomheder – bl.a. ved at tænke på, hvordan de kan slippe væk fra forfølgerne.

Udviklingen af deres åndsevner tager derfor en forkert retning. De bliver mistænksomme, illoyale og hævnerrige. Og selvom udviklingen går i en forkert retning, bliver resultatet individualisering. I et tilfælde så man et dyrs mage blive dræbt. Det medførte en strøm af had og hævntørst, som førte til individualisering.



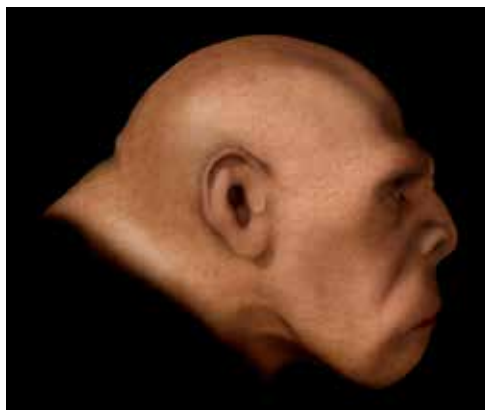
I et andet tilfælde opnåede et kattelignende dyr individualisering ved et stærkt ønske om at gøre ondt og skabe smerte, ganske enkelt fordi det havde magten til at handle på denne måde. Denne tendens havde det lært af mennesker, der mishandlede det. Det lange tidsrum mellem individualiseringen og den nye fødsel var fyldt med vilde drømme om heldig redning fra disse mennesker, og om hævn og grusomhed mod de, som var årsag til mishandlingen under det sidste liv som dyr.”



Den sjette runde i Månekæden



"I den sidste runde på Månekæden inden "dommedag" – dvs. inden livsenergiene blev trukket tilbage fra planeten – blev de individualiserede dyr født som mennesker med en meget enkel og primitiv natur. De var bestemt ikke skønheder med deres grove hår, tykke læber, fladtrykte næser og foroverbøjede skikkelser. En gruppe af dem levede på en ø, hvor der var mangel på føde, og derfor opstod der kampe om ligene af døde dyr. Der var ofte kampe mod de vilde kannibaler fra fastlandet, som var ondskabsfulde og grusomme. Disse ubehagelige naboer sejlede over havet på primitive flåder. Øboerne betragtede dem som djævløse, men kæmpede alligevel modigt mod dem. Øboerne dræbte alle, der blev taget til fange, men de pinte dem ikke – hverken mens de var i live, eller når de slog dem ihjel for at spise dem, selvom fastlandets vilde torturerede deres fanger. Disse vilde på fastlandet stammede fra de dyr, der individualiserede via frygt.





THE YA-TE-YEO, OR CARNIVOROUS PLANT

Et interessant scenarie var planteverdenen, som mest mindede om et mareridt. Der var gigantiske kødædende træer, som voksede højt på bare et år. Træerne opførte sig nærmest som et vildt dyr. Huggede man en gren af, vred den sig som en slange, der snoede sig om den, der havde hugget grenen af. Selve træet havde en top, som bestod af to halvdele med rækker af tænder. Toppen kunne hurtigt bøje sig ned, og tage et bytte – mennesker eller dyr. Det var som en kæmpe blæksprutte, der udsugede byttet fuldstændigt.

Træerne var frygtede, og kun de modigste og hurtigste blandt jægerne fældede træerne og lod dem ligge, til de holdt op med at bevæge sig. Herefter blev de udnyttet som en slags læder, og trækødet blev kogt og spist.



Insektlivet var voldsomt udbredt og tjente for en stor del som føde for de kødædende træer. Nogle insekter var over 60 cm. lange, og de så skræmmende ud. Mennesker var meget bange for dem, og de overdækkede deres udendørs arealer med stærke net, for at beskytte deres børn mod dem.”



Da planetens liv nærmede sig sin afslutning, begyndte forberedelserne, hvor alle indbyggerne og en hel del af stoffet fra Månekæden skulle overføres til dens efterfølger – planeten Jorden – som er den fjerde og centrale fysiske planet. Processen tog millioner af år.

Nogle betragtninger over evolutionen på Jorden

I indledningen til denne artikel blev den tibetanske mester Djwhal Khul citeret for nogle informationer om den katastrofe, evolutionen på Månekæden udviklede sig til: "At hemmeligheden bag lidelserne i Jordkæden, som gør den fortjent til betegnelsen "lidelsens sfære" ... Og "Jordens seksuelle elendighed har sin oprindelse i Månens fiasko ..." osv.



Det giver anledning til at trække en linje fra individualiseringen ad de *forkerte* veje på Månekæden til den flere millioner år lange evolution på Atlantis og videre frem til nutiden, hvor der har været udkæmpet uendeligt mange krige. I historisk tid kender man Djengis Khan¹, mongolernes hersker, der kom fra det fjerne Østen. Hans hære erobrede det meste af datidens verden og ofte på den mest grusomme måde. "Der groede ikke græs, hvor hans hær havde redet!" – lød et udsagn om de vilde mongoler.

Senere var det Attila², der hærgede datidens verden. Attila og hans mænd kom fra store dele af Kaukasus-området.

1 Djengis Khan (ca. 1162/1167-1227). Han var en mongolsk khan og militær leder, der forenede de mongolske stammer og etablerede det mongolske kejserdømme. Han skabte kejserdømmet ved at erobre størstedelen af de eurasiske steppeområder, herunder Kina, Rusland, Persien og store dele af Mellemøsten. Selv det østlige Europa kom under mongolernes herredømme. Han var bedstefader til Kublai Khan, der var den første kejser af Yuan-dynastiet i Kina.

2 Attila (ca. 406-453 e.Kr.) var den sidste og mest magtfulde af de hunniske konger. Han regerede datidens største rige i Europa fra 434 e.Kr. til sin død. Riget strakte sig fra Centraleuropa til Sortehavet og fra Donau til Østersøen.

Brutalitet i nutiden

Går man videre til nutiden – dvs. de seneste godt 100 år – har verden oplevet uhyggelige totalitære regimer – ikke mindst Nazityskland med Hitler og en hel nation, der stod bag ham. Det førte til Anden Verdenskrig, hvor nazisterne udryddede millioner – bl.a. jøder, "ikke-ariere" og mange af Tysklands egne borgere. Og i samme periode oplevede verden Josef Stalin, der var leder af Sovjetunionen. Han er nok den største massemander, historien har kendt. Han fik millioner af sine egne borgere henrettet, og han sendte millioner af mennesker til fangelejre i Sibirien. I samme århundrede har verdens set mange diktatorer – eksempelvis Muammar Gaddafi (Libyen), Saddam Hussein (Irak), Idi Amin (Uganda), Augusto Pinochet (Chile), Nordkoreas ledere, der holder et helt folk i fangenskab og isolation, og de Jugoslaviske ledere, der begik folkemord – for blot at nævne nogle få. De sidste årtier har verden oplevet – og gør det stadig – selvmordbombere, der foruden sig selv dræber og sårer mange mennesker. Det er ligesom blevet "mode" at praktisere den form for mord i en vanvittig forventning om at blive martyr og komme i et illusorisk Paradis, hvor "hellige krigere" angiveligt får 72 jomfruer hver.



Efter døden går selvmordsbomberne sandsynligvis ind i en pralaya-tilstand.³ Der er tale om både selvmord og massemander på deres medmennesker og endda ofte trosfæller. Postulatet bekræftes af følgende citat:

"Når en cyklus nærmer sig sin afslutning, vil strålens kraft eller magnetisme mærkes andre steder. Det er det, der er ved at ske i relation til 6. stråle – hengivenhedens stråle. Sjæle, der er på denne stråle, vil tage form andre steder, på andre planeter og i andre kæder, og ikke så meget på Jorden. Strålens vibration vil stilne af for jordboernes vedkommende og øge sin aktivitet et andet sted. Med andre ord, Jorden og menneskeheden, der lever på den, vil blive positive og ikke-modtagelige og midlertidigt frastøde denne bestemte energitype. Dæmpningen af det, man kalder kristen/islamisk entusiasme, (begge religioner er domineret af 6. stråle), er en psykisk manifestation af dette."

Alice A. Bailey: *Kosmisk Ild*, s. 425-26

³ Pralaya er en hviletstand mellem to perioder. Der er forskellige typer af pralaya: Kosmisk, systemisk, planetarisk og menneskelig.



De store folkevandringer

I åndsvidenskaben fortælles det, at der skete nogle store udvandring efter Atlantis. De udgik fra det område, som i dag er Gobiørkenen, og videre til bl.a. Indien, Arabien og Persien. Og for ca. 20.000 år siden bosatte kelterne sig omkring Middelhavet. Den sidste udvandring, som havnede i nutidens Polen, delte sig derfra mod nord, øst og vest, og dannede den indoeuropæiske race. Den bredte sig senere til USA, Australien m.v. Men man ved også, at undervejs fra de store udvandring sprang store grupper fra – især i Kaukasus-området – og de spredte sig over hele området. Man ved ikke meget om detaljerne i disse udvandring. Mesteren for 1. stråles departement, Manuen, som havde ansvaret for disse udvandring, ønskede muligvis at slippe af med uønskede elementer. Det er nærliggende at antage, at mange af disse mennesker, er efterkommere af sjæle, som individualiserede "på den forkerte måde" på Månekæden.

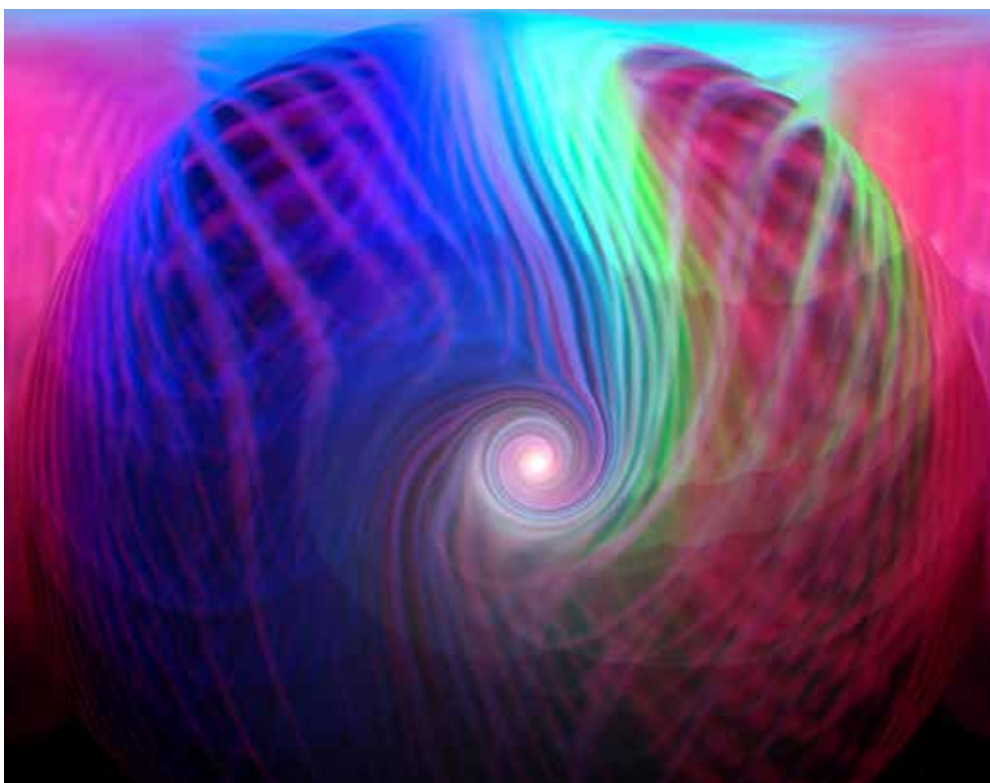
Det er interessant at bemærke, at selvmordsbomberne primært kommer fra bestemte områder af verden. Eksempelvis har Taleban⁴ det særkende, at bevægelsen ønsker, at kvinder skal holdes uden for al indflydelse, og de må ikke uddanne sig. Det er en primitiv livsholdning, som er identisk med livsholdningen hos en stor gruppe på Månekæden, som individualiserede ved at skævvride følelseslivet, så et normalt liv med kærlige følelser til det modsatte køn gik tabt. Klanerne i Afghanistan og Pakistan ligger i konstant strid med hinanden. Det har de gjort i århundreder og chancen for at skabe fred er næsten håbløs. Disse holdninger og tilstande var netop kendetegnende for nogle af de grupper, der individualiserede på den forkerte måde på Månen.



4 Taleban (pashto: طالبان betyder "islamiske studerende"). Kan også udtales Taliban. En islamistisk bevægelse, som kontrollerede store dele af Afghanistan fra 1996 til 2001.

En mere moderat holdning finder man i Saudi Arabien og andre arabiske stater, som stadig betragter og behandler kvinder som andenrangs mennesker, på trods af at sjælen er uden køn, og at sjælen lader den inkarnerende personlighed skifte køn efter behov.

Denne vurdering er selvfølgelig udtryk for en generalisering. Den er absolut ikke gældende for alle muslimer eller hele den muslimske verden!



Den Nye Tidsalder

Menneskeheden står nu ved begyndelsen til en ny epoke – en ny tidsalder, hvor 7. stråle, den ceremonielle magis og ordens stråle, vil dominere, og indflydelsen vil vare i 2.500 år.

Enhver stråles indflydelsesperiode er opdelt i syv stadier i relation til begrebet "understråler". Det betyder at udtrykket "understråle" kun benyttes for at betegne den kortere indflydelsesperiode, og ikke for at angive nogen forskel i strålens energi og natur. Princippet kan illustreres ved hjælp af den lange periode, hvor den aftagende 6. stråle – Fisketidsalderens stråle – var aktiv. Alkymisterne og rosenkreuzerne i middelalderen var domineret af 6. strålens 5. understråle, (videnskabens og den konkrete videns stråle). 6. strålens 3. understråle (den aktive og kreative intelligens stråle) repræsenterede en periode, hvor astrologi blev praktiseret overalt. Og 6. strålens 7. understråle begyndte sin aktivitet ca. 1860 og var årsag til skabelsen af Oxford-bevægelsen i England og ikke mindst grundlæggelsen af den teosofiske bevægelse fra 1875 i New York. Inden for kristendommen, så man en tydelig tendens til stramninger i ritualer og præstehierarkiet, som er et vigtigt aspekt ved 7. understråle – blot for at give nogle få eksempler på understrålernes skiftende indflydelse.

7. stråles 1. og 2. understråle

Den globale 7. stråle er ved at få magt og indflydelse, og man kan se, at 7. stråles 1. understråle (viljens og kraftens stråle), for tiden er i fuld aktivitet. Det er den bagvedliggende årsag til alle de omvæltninger, der omtales i medierne. Klimaforandringer og jordskælv i stadig stigende intervaller og voldsomhed, terrorisme, globale økonomiske problemer – alt indicerer, at de gamle politiske, religiøse og økonomiske institutioner udsættes for den store "strålebulldozer", der skal rydde pladsen for Den Nye Tidsalders energier og kvaliteter.

Når 1. understråle har fuldført sin *nedbrydende* opgave, overtages arbejdet af næste understråle – 7. stråles 2. understråle for kærlighed og visdom, som skal *opbygge* Den Nye Tidsalder, og det sker på helt andre præmisser end de, menneskeheden hidtil har kendt.



Kamp om holdninger og handlinger

Samtidig kæmper modstandskræfterne en indædt kamp for at bremse manifestationen af Den Nye Tidsalder. De arbejder for en gentagelse af Månefiaskoen og de mørke kræfters magt over datidens atlantider. Det var denne situation, der resulterede i Atlantis-katastrofen, hvor kontinentet sank i havet. Denne begivenhed omtales i alle hellige bøger som syndfloder, og Annie Besant og C.W. Leadbeater beskriver Atlantis-katastrofen i detaljer i bogen om deres forskning. Ingen traditionelle historikere har mulighed for at verificere deres iagttagelser, for det kræver højt udviklede clairvoyante evner. Men det er denne kamp, hele planeten befinder sig i. Alle uden undtagelse er direkte eller indirekte involveret i kampen i kraft af de holdninger og handlinger, man praktiserer. *Og Månefiaskoen må ikke gentage sig!*

Over- og undermennesker

Problemet er, at langt størstedelen af menneskeheden ikke individualiserede på Månen men på planeten Jorden. Det skete for mange millioner år siden (i den le-

muriske periode for ca. 18½ millioner år siden), og menneskehedens kollektive udvikling har været hæmmet af alle de problemer, der skyldes Månefiaskoen og de forkert individualiserede mennesker. I kraft af deres hensynsløshed, har de ofte taget magten som herskere, konger og klanledere. De har ingen moralske skruper, ligesom de fleste andre i deres folk. Derfor underkaster folket sig og adlyder. På den baggrund er folket ofte blevet tvunget ud i krige, der medførte lidelser og død.



Tænk blot på Tyskland – en gammel kulturnation, der på grund af en enkelt mands syge tanker og demagogiske evner forførte en hel befolkning til at bakke op om en forskruet forestilling om, at tyskerne skulle være "overmennesker", mens alle andre var "undermennesker". Idéen om at der findes "udvalgte folk", eksisterer i øvrigt den dag i dag. Tyskernes skelneevne svigtede totalt, og nazisternes ideologi lagde Tyskland i ruiner. Gammel karma blev imidlertid afviklet under de to verdenskrige, som mestrene kalder for en post-atlantisk krig.

En ny chance

Menneskeheden står derfor i en helt ny situation. Efter den "kolde krigs" afslutning var tavlen vasket nogenlunde ren. Derfor er det nødvendigt for alvor at bruge intellektet og ikke så meget følelserne i valget af de rigtige ledere, der kan føres menneskeheden ud af kriserne og ind på en helt ny vej til fred og harmoni i en verden, hvor verdens begrænsede råstoffer skal fordeles retfærdigt til alle. Det er målet, at under 7. stråles påvirkning skal menneskehedens broderskab blive en realitet og ikke en forslidt floskel.

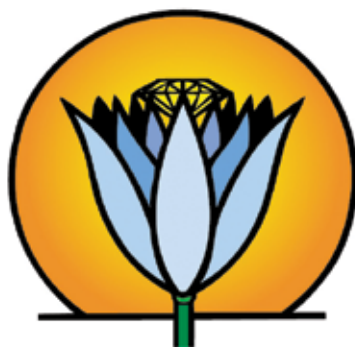
Højpsykiske forskerevner

Beskrivelse af menneskehedens meget lange vej, som den har taget gennem evolutionen og enorme tidsaldre, der omfatter millioner og atter millioner af år, indeholder naturligvis kolossalt mange detaljer, som det er umuligt at omtale og forklare i en kort artikel. Menneskehedens særdeles lange udvikling er faktisk detaljeret beskrevet i utallige skrifter og righoldigt litteratur, men de færreste beretninger findes på et nutidigt sprog, for de stammer bl.a. fra fortidens berømte biblioteker. Det berømte bibliotek i Alexandria brændte med sine 700.000 skrifteruller og tavler i år 49 f. Kr., og dermed mistede menneskeheden omfattende og væsentlige informationer om forbindelsen til menneskehedens fortid.

Den Nye Tidsalders historieforskere vil have højpsykiske evner på niveau med Annie Besants og C.W. Leadbeaters eller sandsynligvis endnu mere avancerede evner. Det vil gøre det muligt at kontakte planetens Akasha-plan – det planetariske hukommelsescenter, der svarer til en global databank. Det var dette center, Annie Besant og C.W. Leadbeater kontaktede i deres forskning, og centret indeholder samtlige informationer om planeten Jorden, fra den blev skabt for milliarder af år siden og til nutiden – herunder Måneperioden, hvor en del mennesker individualiserede

– både på den rigtige og den forkerte måde!





VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk